

U zrodu této práce stála otázka po věrohodnosti údajů dosud tradovaných v literatuře o spolupráci českých architektů s Le Corbusierem. Zkušenost z ateliéru jednoho z největších architektů 20. století znamenala pro nemalé množství architektů důležitý vklad do jejich vlastní profesní dráhy. Zároveň však představovala atraktivní položku v životopise. Disertační práce *Mýtus a realita: čeští asistenti Le Corbusiera 1924–1937* reviduje údaje dosud známé z literatury na základě rozsáhlého průzkumu pramenů uložených v zahraničí i v České republice. Práce usiluje o náhled do zákulisí vzniku dosavadní historiografie české moderní architektury a dokazuje, že na vstupu do historie se často podíleli sami architekti prostřednictvím obratné sebepropagace. Součástí práce je ověřený a kritický seznam českých asistentů z pařížského ateliéru v 35 rue de Sèvres, podrobný rozbor způsobu práce v ateliéru a analýza souvisejících pramenů. Na příkladu třinácti českých architektů, kteří pracovali v ateliéru Le Corbusiera a Pierra Jeannereta v době mezi dvěma světovými válkami, pak práce sleduje individuální podoby dialogu mladých architektů s Le Corbusierem. Výsledky rozsáhlého výzkumu prvotních pramenů obzvláště v některých případech odhalují nečekaný význam dosud nedoceněných tvůrců, především architektů Františka Sammera a Jana Reinera, a přináší nové poznatky o způsobu práce nejen ateliéru, ale i Le Corbusiera samotného.